

Harry Muskee, Assen, de Blues en Pergolesi

Another Day, Another Road

Tekst Niek van der Heijden foto's Niek van der Heijden, Archief Hein van der Vliet

■ De eerste road song die ik ooit als zodanig herkende, was **Another Day, Another Road**, van mijn eerste bluesiconen: **Cuby and the Blizzards**. Ze leerden me dat mooi zingen niet nodig was, dat gitaarspelen regelrecht onder de gordel aankwam. Op een geleende brommer (je moet wat als je veertien bent) naar het Dorpshuis in Leersum. Aanvankelijk vooral geboeid door de vloeistofdialysatoren, tot de eerste solo van Eelco Gelling. Dronken van de muziek, de beelden, de sigaretten en de brommerit veel te laat thuis. Gelukkig deed mijn vader de deur nog open...

► Zevenendertig jaar later zit ik aan tafel met Harry Muskee, Cuby dus, in hotel Erkelens in het centrum van Rolde. Harry heeft de hoed van weleer ingeruild voor een baseballcap, met als opschrift 'Blues Heaven'. Zijn haar piekt daar nog op dezelfde manier onderuit. We drinken koffie. Mijn eerste vraag is vooral bedoeld om de legitimiteit van dit interview vast te stellen: wat heeft hij met motoren? En het antwoord klinkt bijna exact hetzelfde als dat van Max Middelbosch (ProMotor 6 van dit jaar): 'Ik ben opgegroeid in Assen, in het rooie dorp. Als er wedstrijden waren, reden de coureurs in hun overhemd door de stad naar de weging, op hun wedstrijd machines. En alle jochies kwamen kijken, dus ik ook. Ik probeerde op school dan altijd net voor de bel ging naar de wc te gaan, zodat ik een voorsprong had, op mijn fiets met wasknijperge-

luit.' Hij kent Max ook, van de schoolbanken. En hij kent nog meer 'motor-mensen'. Egbert Streuer bijvoorbeeld, is een goede vriend van Harry. En hij woont in Grolloo... Of Jaap Geerts, ooit Nederlands kampioen zijspanrijden.

MUZIKALE SPITFIRE ►

De vriendschap met Streuer blijft makkelijk: Harry's eigen Intruder 750 staat bedolven onder allerlei zaken in de garage van zijn huis. 'Ik ben dit jaar nog niet aan rijden toegekomen', bekennt hij. Geen nood, Egbert heeft nog een perfecte BSA Spitfire met een zeer muzikaal geluid staan voor op de foto, die we natuurlijk maken voor de boerderij waar de Blizzards vroeger repeteerden.

■ Groeten uit Grolloo kwam uit 1967. Dat is te zien aan de kleding...

■ Een hele jonge Harry Muskee. Naast hem Herman Brood, en gitarist Hans Kinds

Harry woonde daar enige tijd. John Mayall, Van Morrison, Eddie Boyd en nog veel meer bluesgrootheden waren er te gast. En het album Groeten uit Grolloo haalde sterrenstatus. Op de muur naast de voordeur staat nog steeds H.M. met witgekalkte letters. En op de muur van de deel C+B. Beide opschriften origineel uit de tijd van Cuby. Verder is het boerderijtje omgetoverd in een aangeharkt kantoor van een bevriende aannemer, maar die heeft bijvoorbeeld weer wel een prachtige expositie over Cuby in het gebouw gehad.

En je komt er nog regelmatig mensen als Boet van Dulmen, de jongens van Van Heugten en Jaap Geerts tegen. Bij die laatste reed Harry ooit één keer mee in het zijspan...

BILL IVY ►

Terug naar hotel Erkelens. 'Het motorrijden raakte de muziek regelmatig', vertelt Harry. 'Zo hebben we ooit gespeeld in Bellevue, hier in Assen, en toen kwam Bill Ivy het toneel op om gehuldigd te worden. We speelden ook wel eens op bikerfeesten.' Zelf is Harry geen biker: 'Ik ben meer een mooiweerrijder', bekennt hij. 'En ik rijd altijd rustig. Net als mijn vriendin, op haar Suzuki GS 400. Of als Egbert, die rijdt buiten

FINE OLD INN ►

Om de hoek ligt café Hofsteenge, de 'fine old inn' uit Just For Fun. Ook al zo'n lied dat bij motorrijden past... Het enige nummer van Harry dat écht over motorrijden gaat is 'Free Wheeler', op het album Red, White and Blue. Met zang en gitaarspel van George Kooymans. Benieuwd of die ook motorrijdt. Just For Fun valt meer in de categorie 'aanstekelijk', zo'n nummer waar je lekker vlot van gaat rijden. Bijvoorbeeld naar een bluesconcert in Hofsteenge, die hebben ze daar regelmatig. Daniël Lohues speelt er, of Ruben Hoeke (de zoon van Rob), kortom, het echte werk.

het circuit ook altijd rustig, op zijn grote Harley.'

De meest optimale combinatie van muziek en rijden vind je in Amerika. 'Daar hebben ze gewoon altijd muziek aan, op de motor. Het was het eerste land waar dat mogelijk was. Rock, stevige country, dat soort muziek.' De film waarin de band tussen motorrijden en muziek het beste naar voren komt, is volgens hem Easy Rider, die past prima in dat beeld.' Harry voegt daar aan toe dat Nederland eigenlijk niet zo'n

enorme motorcultuur heeft. 'Italië, Duitsland, daar zijn ze veel verder, daar schreeuwen ze de

motorcultuur van de daken.' Maar ook daar is de muziek die er bij hoort Americana. Misschien komt dat omdat motorrijders volgens Harry geen doetjes zijn. 'Als je motorrijdt, ben je wat moediger dan de meeste mensen,' licht hij toe. 'Maar het zijn wel voor 95 procent vriendelijke,

■ Red White and Blue bevat het nummer Freewheeler, dat gaat over motorrijden

■ Harry is goed bevriend met voormalig wereldkampioen zijspannen Egbert Streuer

hulpvaardige mensen.' En daar past Amerikaanse muziek kennelijk goed bij. En esoterische of symfonische rock, dat gewoon niet. Harry: 'Geen Pink Floyd, zeker geen Roxy Music. Wel: de Allman Brothers band, ZZ Top, Bruce Springsteen, working man's music.'

RADIOPROGRAMMA ►

In het radioprogramma dat Harry op radio Drenthe verzorgt, komen al die verschillende soorten bij elkaar. Bijvoorbeeld George Thoroughgood, Ted Nugent, Motor City Madhouse (alleen die naam is al zo verschikkelijk juist, al bedoelen ze eigenlijk Detroit, de autostad). Maar er is meer: 'Tijdens een vakantie op Kreta heb ik rondgereden op een Honda XL 250, zo'n terreinding. En dan bestaat de bijbehorende muziek uit

Hellas liederen... Maar ik kan ook heel goed luisteren naar Bach, of Mozart. Ik kom graag in Salzburg, in de voetsporen van Han Reiziger en Jan Wagenmeester. Ik heb met Han projecten gedaan, een documentaire gemaakt. Die man luistert zo breed, hij draait bijvoorbeeld Zappa. Ik heb dat brede ook. Ik luister om maar wat te noemen, graag naar het Stabat Mater van Pergolesi.' Blijf kijk ik op van mijn schrijfblok. Dat hoort ook op mijn lijst favorieten van alle tijden. Zoals overigens veel van de muziek die hij opnoemt. Gaat de klassieke muziek voor Harry samen met motorrijden? 'Eigenlijk niet, ik denk dat het daar te oud, te Europees voor is. Maar nu ik er over denk, waarom eigenlijk niet? Met sommige stukken zou het samen kunnen gaan...' ■

GET YOUR MOTOR RUNNING...

Motoren en muziek horen op de een of andere manier bij elkaar, ook als je Oerend Hard en Born To Be Wild (prachtige nummers overigens) even buiten beschouwing laat. Misschien herken je dit wel: je rijdt op een nazomeravond over een weg waar geen verkeer is. Je motormaat heeft de linkerkant van de weg, jij de rechterkant. Om je heen een bijzonder landschap. In je hoofd speelt de filmmuziek. Welke muziek dat is, verschilt per persoon, per moment. Maar dat er muziek is, dat staat wel haast vast. In de serie Motoren en Muziek gaan we op zoek naar de oorzaken van dat verschijnsel. Door met de makers van die muziek te gaan praten over motorgevoel. En als we uitgepraat zijn, mogen ze ons doorsturen naar een muziekcollega, ook met motorgevoel. En die draad rollen we af, zo ver als we kunnen.

